

EL MICALET GALÀCTIC

Poemes de butxaca

Fina Girbés

Dibuixos de Montse Ginesta

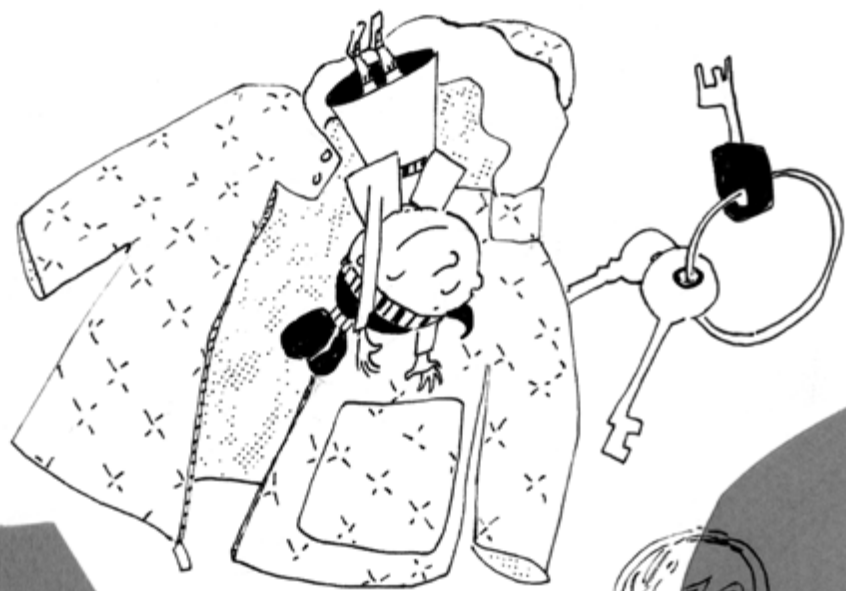
A la butxaca

A la butxaca, un poema,
a qui mai no han dedicat,
ai, ni tan sols uns quants versos
més o menys ben endreçats.

Guardes les claus de la casa,
un paper mig esguerrat
i el tiquet d'unes sabates
que fa temps que m'he comprat.

Sovint fas de vidriola
d'uns cèntims o –si més no!–
d'un caramel que es desfà
a causa de la calor.

La mà et busca delerosa
i, quan no et troba en cap lloc,
et veu, contenta a la fi,
com el millor dels tresors.

Un bes

Quan te'n vas o véns d'escola,
quan fa estona que no et veig,
m'agrada el fet que acompanyes
aquest reencontre amb un bes.

Un bes amb gust d'enyorança,
d'una frescor resplendent;
un bes humit a la galta,
un bes tan dolç com la mel.

Somiar

Somiar despert,
somiar dormint.
És el mateix verb,
però és distint.

Hi ha somnis ferotges
que causen neguit.

Hi ha somnis melosos
que alimenten el desig.

Somiar a ser astronauta
i enlairar-me en un coet
per descobrir altres planetes
i altres formes de ser.

Somiar d'apagar incendis
com el millor dels bombers,
i salvar els boscos verges
de les mans dels inconscients.

Si algun dels somnis ferotges
em tenallen a la nit,
els esborre ben de pressa,
així que m'alce del llit.

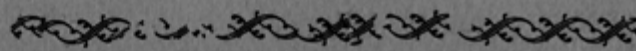

Entre bastidors

D'amagat, entre bastidors,
un titella enfurrunyat
es nega a entrar en escena.
Quina mosca li ha picat?

–Vull ser-ne el protagonista
i rebre els aplaudiments.
Per què sempre en les històries
he de fer jo de dolent?

La princesa Primmirada,
amb veu dolça i to seré,
tracta de convèncer-lo
amb un senzill argument:

–Tots els titelles bé saben
que eres noble i coratjós.
A més, fora de la història,
jo t'estime a muntó.

